

nastoupil místo zahradníka u žalující obce a přejímal městské zahradnictví, ukázal mu tehdejší starosta obce sporný byt řka, že to jest jeho — žalovaného — byt, že se může do něho nastěhovati a že bude z něho platiti 200 Kč ročně. Jak bylo zjištěno, jest sporný byt v budově žalující obce, v bezprostřední blízkosti městského zahradnictví, obec měla, jak shledal odvolací soud a žalovaný tomu neodporuje, zájem, aby její zahradník v bytě tom bydlel, a skutečně městští zahradníci jeden po druhém v bytě tom bydleli. Nebylo tvrzeno, že mezi žalující stranou a žalovaným bylo při převzetí bytu jednáno o jeho nájmu, nájemní smlouvu a také nic nevyšlo na jevo, co by prokazovalo, že strany měly úmysl ujednati ohledně sporného bytu nájemní smlouvu. Vzhledem k těmto okolnostem nelze jinak usuzovati a odvolací soud právem usoudil, že sporný byt byl propůjčen žalovanému z důvodu jeho služebního poměru jako byt naturální a že nebyl bytem nájemním. Jako na byt naturální pohlížely na byt i též samy strany. Žalovaný ve své žádosti z roku 1913 o slevu úplaty za byt, označil byt jako naturální a žalující obec výslovně, určujíc ve smyslu prováděcího nařízení ze dne 4. března 1920, čís. 154 sb. z. a n. pro příště náhradu za sporný byt, také uvádí sporný byt jako byt naturální. I z toho souditi dlužno a odvolací soud správně rozpoznal, že jde o byt nikoli nájemní, nýbrž naturální. Žalovaný proti tomuto názoru uvádí jen to, že platil za byt ročně úplatu, ale tato okolnost správnosti uvedeného názoru nevyvrací. Placení úplaty za byt neodnímá bytu případné jeho povahy bytu naturálního. Dokladem toho kromě obecné zkušenosti jest zejména prováděcí nařízení ze dne 4. března 1920, čís. 154 sb. z. a n., kdež stanoví se pro státní úředníky povinnost, platiti za naturální byty náhradu, jak bude určena. Odvolací soud tudíž nepochybil, uznáv, že byt žalovaného jest bytem naturálním, a odsoudiv žalovaného, protože městským zahradníkem u žalující obce již není, k vyklizení bytu.

Čís. 4841.

Nelze zapsati do seznamu kandidátů advokacie kandidáta, jenž je spolu s advokátem, u něhož má býti zapsán, ve službách společnosti, na jejíž zastupování se dotýčný advokát výhradně omezil.

(Rozh. ze dne 25. března 1925, R I 243/25).

Žádost Dra Gustava A-a, by byl zapsán do seznamu kandidátů advokacie, v ý b o r a d v o k á t n í k o m o r y zamítl. V r c h n í z e m s k ý s o u d napadené usnesení potvrdil. N e j v y š š í s o u d nevyhověl odvolání.

D ů v o d y:

K zápisu do seznamu kandidátů advokacie vyžaduje se, aby žadatel vstoupil do praxe u advokáta (§ 30 adv. ř.), tedy do praxe advokátní, kterou se rozumí praktické upotřebení kandidáta v advokacii způsobem, v zákoně předepsaným (§ 1 písm. d), § 2 písm. b) adv. ř.). Má-li se dobře porozuměti obsahu a rozsahu tohoto výcviku, dlužno si uvědo-

miti obsah a rozsah povolání advokátního. Advokacie jest zákonně oprávněným povoláním k zastupování stran před soudy a úřady v celé říši ve všech soudních a mimosoudních, soukromoprávních i veřejnoprávních záležitostech (§ 8 adv. ř.). V pojmu povolání advokátního spočívá tedy především provozování právního zastupování neomezeného počtu stran, tato neomezenost klientely však přináší s sebou již sama v sobě prarůznost a přerozmanitost zástupčí agendy, a zákonu, když stanoví požadavek praktického upotřebení kandidáta, jedná se právě o to, by kandidátu dostalo se praktického výcviku pokud možno ve všech oborech advokacie. Jest-li tedy někdo sice zákonitě v seznamu advokátů zapsán a tudíž sice úplně oprávněn advokátní praxi v tomto smyslu jako povolání úplně volně provozovati, avšak ve skutečnosti jí jako takové neprovozuje, omeziv se na zastupování toliko jediné strany na př. jediného velkostatku, jedině banky, jediného podniku báňského a pod., nemůže ani praxe kandidáta u takového advokáta platiti za advokátní praxi v tom smyslu, v jakém si ji zákon představuje, za praxi, která má zaručovati náležitý výcvik ve všech oborech právních záležitostí v celém širokém rozsahu Šu 8 adv. řádu. V tomto případě věc touto vadou jest stížena. Samo odvolání výslovně uvádí, že obstarávání advokátní agendy železářské společnosti P., v jejíž službách formálně i věcně jako její úředník zaměstnavatel kandidáta Dr. K. dle vlastních slov svých se nalézá, sílu jednotlivce nejen zcela a úplně stráví, nýbrž ji i daleko přesahuje, jak prý patrně z toho, že kromě něho, dra K-a a druhého stěžovatele dra A-a jsou mu při obstarávání agendy společnosti té nápomocni další dva advokáti, služebně u ní zaměstnaní. Dle toho jest sice Dr. K. v seznamu advokátů zapsán, avšak neprovozuje advokacie jako volné povolání, nýbrž jest pouze úředníkem železářské společnosti P., jejíž agendě všechny síly a všecko své zaměstnání věnuje: nejen tedy, že nemá jiných klientů, nýbrž vlastně ani železářská společnost není jeho klientkou, nýbrž naopak on jejím, od ní jako úředník placeným zaměstnancem, a jeho oprávnění provozovati advokacii nemá tu jiného významu, než že, nastane-li skutečně případ zastupování jeho pro řečenou společnost, nemůže jí býti namítán nedostatek právního zastoupení. Jest-li pak krom toho i kandidát Dr. A. zaměstnancem železářské společnosti, Dru K-ovi jako podřízený úředník přiděleným, jak opět odvolání samo doznává, není tu jistě poměr volného provozování svobodného povolání advokátního a upotřebení kandidáta v něm, poměr zaručující pro toto povolání náležitý výcvik, jež zákon žádá nikoli pouze v prospěchu kandidáta sama, nýbrž také, a to zvláště, v zájmu jeho budoucí klientely jako advokáta, tedy v zájmu obecnstva právní zastupování hledajícího, v zájmu přímo veřejném, neboť nemůže to v právním státě býti lhostejno, by právním zastupováním byly veřejně pověřeny osoby, jež kvalifikace k tomu předpokládané postrádají, neboť obecnstvo má plné právo, by nebylo uváděno v omyl, t. j. aby se ověření takového dostalo jen osobám, jež vykazují kvalifikaci předpokládanou ve smyslu zákona, dobře pojatém. Jestliže však tento výkaz podává zápis, v seznamu kandidátů advokacie jednou vykonaný a po jistou dobu trvavší, tedy má-li to býti skutečně výkaz bezpečný, jak v zákoně jest myšlen, dlužno již při zápisu zkoumati, jsou-li tu podmínky výcviku zákonem žádaného, a dlužno zápis odepřít, shledá-li se, že dány nejsou.